

Preparing, maintaining and disseminating
systematic reviews of the effects of health care

The Nordic Cochrane Centre
Rigshospitalet, Dept. 7811
Blegdamsvej 9
2100 Copenhagen Ø, Denmark
Tel: +45 35 45 71 12
Fax: +45 35 45 70 07
E-mail: general@cochrane.dk

Det Nordiske Cochrane Centers svar på LIFs kritik fra 20. dec. 2012

21. dec. 2012

Pfizer, GlaxoSmithKline og Eli Lilly er giganter i medicinalindustrien og vurderet ud fra deres omsætning er de hhv. nummer 1, 4 og 7 i verden.

Disse firmaer er blevet dømt for - eller har måttet indgå forlig på grund af - omfattende svindel i forskning og markedsføring (1,2). Disse ulovligheder har ikke været enkeltstående tilfælde, men har været tilbagevendende overtrædelser af lovgivningen.

Alle de ti største firmaer i verden begår tilsvarende gentagne ulovligheder (1,2). Ulovlighederne har store omkostninger for samfundsøkonomien og for patienterne, og de har i mange tilfælde kostet tusinder af patienter livet.

Når jeg nævner Pfizer, GlaxoSmithKline og Eli Lilly specifikt, er det fordi de markedsfører den type antidepressive lægemidler, som populært - både herhjemme og i udlandet - kaldes lykkepiller.

Disse firmaers kriminelle handlinger har især rystet omverdenen, fordi de gik ud over vores børn og unge. Det drejer sig bla. om ulovlig markedsføring af lykkepiller til børn og unge og meget grove manipulationer med forskningsresultaterne, hvor man har skjult skadevirkningerne. Fx har firmaerne nedtonet problemerne ved at addere tilfælde af selvmordsadfærd til den gruppe, som fik placebo, selvom de slet ikke var opstået, mens patienterne fik placebo, og selvmordsadfærd og selvmordsforsøg er blevet udelukket fra de publicerede artikler, eller de er blevet kaldt noget andet, fx hospitalsindlæggelse, manglende medicin efterlevelse eller emotionel labilitet. Sågar fuldbyrdede selvmord har været udeladt, også overfor lægemiddelmyndighederne. Grunden til, at vi ved dette er, at amerikanske retssager har åbnet firmaernes interne arkiver for offentligheden.

Lykkepiller øger risikoen for selvmord blandt børn og unge, og mange børn har begået selvmord pga. disse piller. En anden bivirkning ved dem er totalt ukontrollabel aggressivitet, hvilket har medført en del mord.

På denne baggrund er det svært at forstå, at Lægemiddelindustriforeningen i sin kritik af Det Nordiske Cochrane Center optræder som patienternes beskyttere og anklager os for at skabe utryghed.

Jeg har forsket i disse ting gennem flere år og samarbejder med en af de mest vidende psykiatere på området, David Healy fra Wales, som har optrådt som ekspertvidne i mange amerikanske retssager og derigennem har fået adgang til firmaernes interne dokumentation. Han har skrevet flere bøger, bla. "Let them eat Prozac", der dokumenterer mange tilfælde af videnskabelig uredelighed begået af firmaerne.

Vedr. artiklen på videnskab.dk, som LIF også kritiserer, drejede det sig om et interview, hvor en af mine forskere optrådte, og titlen "Industrisponsorerede forskere lyver om lægemidler" har han naturligvis ikke noget ansvar for. Det ved LIF godt, men får det alligevel til at fremstå som om, titlen er vores ansvar.

Jeg må også afvise, at vi skulle have foretaget hvad LIF kalder en fejltagtig analyse af markedsforholdene. Vores analyse er korrekt, og der er massiv dokumentation for, at lægemiddelforbruget på psykiatriområdet styres af medicinalindustrien, som har skabt en voldsom overbehandling og en lykkepille-epidemi, der meget ligner den epidemi, industrien skabte med nervepillerne (3), og hvor industrien på helt tilsvarende måde benægtede i mange år, at pillerne kunne skabe afhængighed.

Jeg vedlægger de to første referencer.

Jeg vil meget gerne komme og fortælle om disse ting ved et møde med sundhedsudvalget.

venlig hilsen

Peter C Gøtzsche

1 Gøtzsche PC. Big pharma often commits corporate crime, and this must be stopped. BMJ 2012;345:e8462.

2 Gøtzsche PC. Corporate crime in the pharmaceutical industry is common, serious and repetitive. 2012. www.cochrane.dk/research/corporatecrime.

3 Gøtzsche PC. Vores lykkepille-epidemi er dybt skadelig. Kronik. Berlingske 2012, 16. december.